

1. निप्, निप्ति und निप्ते *Duāṭup.* 28, 5; निप्ति (nur im *Bhāṭṭ.*, z. B. 6, 113, 17, 43 nachzuweisen) 26, 14; चित्तेप, चित्तिपे; नेप्स्यति, ण्ते; अन्तेप्सीत्, अन्तित; नेत्तुम्; नित्त. Ueber die Abwesenheit des Bindevocals s. Kār. 4 bei Siddh. K. zu P. 7, 2, 10. 1) *schleudern, schnellen, werfen*: गौरो न नेत्तेरविज्ञे ज्ञायाः *RV.* 10, 31, 6. प्रुल्लं निपसि भूम्यामधि *AV.* 9, 1, 10, 20. निपत्येकेन वेगेन पञ्चवाणशतानि यः *MBh.* 3, 1018. सायकास्तीक्ष्णान्तिपते 4, 1096. *R.* 1, 56, 6, 11, 14. 3, 35, 82. पादाङ्गुष्ठेन चित्तेप (अस्थि) संपूर्णं दशयोगानम् 1, 1, 63. 3, 26, 17. *M.* 11, 263. यस्मिन्नेप्स्यसि (शक्तिम्) *MBh.* 1, 2781. स यत्काष्ठं तृणं वापि शिलां वा नेप्स्यते मायि 3, 16310. *R.* 1, 56, 13. 3, 32, 6. (अस्त्रम्) चित्तेप — मारिचिरसि 1, 32, 16. मरुद्भ्य इति तु द्वारि निपेदप्स्वच्च इत्यपि *M.* 3, 88, 260. *R.* 1, 32, 17. (प्रूलान्) चित्तिपुः परमक्रुद्धा रामाय 3, 31, 38. 8, 5. 6, 36, 11, 14. *Ragh.* 12, 95. *MBh.* in *BENF.* *Chr.* 39, 8. तस्याहं निशितं भयं चित्तिपे ebend. 29, 27. 35, 6. *Bhāṭṭ.* 15, 65. मानुषमेतं मे निप *wirf mir zu Kathās.* 5, 84. चित्तेप दर्श किल खगं प्रति *R.* 5, 68, 11. ज्ञालम् — कैवर्तः निपति परितस्त्वां प्रति मुहुः *Çāntiç.* 3, 16. आत्मानं तस्योपरि तिप्त्वा *PAṇġāt.* 37, 16. चरणौ निपती (beim schnellen Lauf) *MBh.* 9, 19. भुजाश्च पीनानभितः निपति (partic.) *R.* 5, 11, 11. वायुनिपति इव — घनः 3, 58, 21. अमी सुन्दरा दृष्टिपाताः किं निप्यते *Bhāṭṭ.* 1, 93. मो प्रति — चतुः निपति 94. धूर्तप्रलापानभितः निपति (partic.) *R.* 5, 11, 11. pass. mit act. Form: वासुकेर्य नागस्य सकृत् निप्यतः सूरैः *MBh.* 1, 1126. — 2) *Etwas wohin (loc.) thun, giessen, streuen, stecken*: भाजन — पयः तिप्त्वा — यवांस्तथा *Jāś.* 1, 230. तानकम् — निपाम्यज-स्रमभुभानासुरीधिव योनिषु *Bhāṭ.* 16, 19. निप्ते दाडाधिपो ऽप्यथ । मञ्जूपा-यो स चेतोभिः *Kathās.* 4, 62, 74. दीप्ताग्रौ पाणिमत्तः निपसि *MBh.* 147, 8. येनास्य वारिधौ पूर्वं क्षिप्त्वाः नितस्य (in's Meer herabgelassen) रज्जवः *Vid.* 317. बन्धने *PAṇġāt.* 210, 17. पार्थस्य निकृतस्याङ्गे सो ऽन्तिपत्तुरिकां ततः *Riġa-Tar.* 5, 437. स्रजमपि शिरस्यन्धः निप्तां धुनोत्पक्षिण्डका *Çāk.* 183. वैकतकं तु तत् । यतिर्यक्चित्तमसुरसि *AK.* 2, 6, 3, 38. — 3) *von sich stossen, abwerfen; Jmd loslassen*: किं क्रमस्य भरव्यथा न वपुषि द्यौं न नि-पत्येप यत् *Bhāṭṭ.* 2, 69. तेन निप्ता विधेर्वशात् *Kathās.* 4, 36. — 4) *von sich weisen, verschmähen*: प्रेतां निपत्तं कुरितोपलाद्रेः *Bhāṭ.* P. 3, 8, 24. अनिलं निपत्तः 15, 17. — 5) *auf Jmd schieben (eine Schuld)*: तदा भृत्ये दोषान्तिपति *Hit.* II, 133. — 6) *Jmd mit dem Geschoss treffen*: निपदर्श-स्तिमर्षं दुर्गतिं हन् *RV.* 10, 182, 2. — 7) *(zu Boden schlagen) zu Grunde richten, vernichten*: निपत्ययं मरुदपि वेणुगुल्ममिवानलः *Bhāṭ.* P. 6, 1, 14. इन्द्रेण प्रेषिता (अप्सरः) नेत्तुं तपस्तस्य *Brahma-P.* in *LA.* 53, 5. med. *sich gegenseitig zu Grunde richten*: ताः निपेरन् (नीपेरन्?) प्रजाः सर्वाः निप्रैर्द्रौपदि तादृशे (लेकि) *MBh.* 3, 1094. — 8) *mit Worten Jmd verletzen, schmähen, schelten*: एकजातिर्दिज्ञातीस्तु वाचा दारुणया निपन् *M.* 8, 270. चित्तेप च स तं धोमान्वाग्भिर्ग्राभिः *MBh.* 14, 1606. *Bhāṭ.* P. 9, 18, 17. निपतो दस्युधर्मणा 8, 9, 1. शौर्यात्सर्वाश्चिन्तेप *MBh.* 1, 4072. *fg.* 3, 628. 1174. 8672. 10883. *M.* 3, 628. 8, 312. 313. *Bhāṭ.* P. 9, 18, 15. वृत्ततः (wegen) नि-प्तः *P.* 5, 4, 46, Sch. Mit प्रति statt des blossen acc.: कश्चित्पुमान्तिपति मो प्रति व्रजवाक्यैः (so ist zu lesen) *Çāntiç.* 3, 10. — caus. 1) *werfen lassen*: चन्दनागुरुनिर्घासान् u. s. w. आहृत्य नेपयति तत्रापरे *R.* 2, 76, 16. तामप्य-शुचिपङ्कतः नेपयामास *Kathās.* 13, 160. — 2) *platzen machen*: मास्य त्वचं चित्तिपो मा शरीरम् *RV.* 10, 16, 1. — Vgl. auch caus. von 1. नि.

— अति stets act. *P.* 1, 3, 80. *Vop.* 22, 1. partic. अतिनिप्त (näml. संधि-

मुक्त) *übergeschneilt*, Bez. einer besonderen Form von Verrenkung *Suṣr.* 1, 300, 8, 16.

— अघि 1) *bewerfen* *Kauç.* 44. अघिनिप्त *beschmissen*: कृत्तशकुनिना 46. — 2) *aufsetzen, auflegen*; partic. अघिनिप्त = निहित *H. an.* 4, 97. = प्रणिहित *Mrd.* t. 184. — 3) *schmähen, beleidigen, verspotten*: तस्मा-दैतैरधिनिप्तः सहेतासंज्वरः सद् *M.* 4, 185. त्वं नाधिनेतुमर्हसि *MBh.* 3, 8663. *BENF. Chr.* 14, 18. *R.* 4, 17, 3. मत्ता यथान्योऽन्यमधिनिपति (neutr. pl. partic.) 5, 11, 11. 6, 67, 14, 27. *Hit.* 81, 20. 83, 16. *Çāk.* 66, 5. *Mālav.* 11, 20. *Bhāṭ.* P. 3, 18, 13. *Daçak.* in *BENF. Chr.* 183, 20. श्रीनिकेतम् — अघिनिपत् (व-दनाविन्दम्) *verspottend* so v. a. *übertreffend* *Bhāṭ.* P. 3, 28, 30. अघि-निप्त = प्रतिनिप्त *AK.* 3, 1, 42. *H.* 440. = भर्त्सित *H. an.* = कुत्सित und भर्त्सित *Mrd.* — 4) (einer Krankheit) *begegnen*: दोषमधिनिपेत् *Suṣr.* 2, 337, 8. — Vgl. अघिनेप, अघ्यधिनेप.

— अय *wegwerfen* *Kār.* 16, 3, 3. *fortnehmen, entfernen* *R.* 3, 1, 24. *Suṣr.* 2, 23, 18.

— अग्नि stets act. *P.* 1, 3, 80. *Vop.* 22, 1. 1) *mit raschem Schläge tref- fen*, mit der Peitsche: रथीव कश्याश्चो अग्निनिपन् *RV.* 5, 83, 3. — 2) *übertreffen*: अग्निनिपत्तमैतिष्ठ रावणं पर्वतत्रयम् *Bhāṭ.* 8, 51.

— अव 1) *herab —, abschnellen, schleudern, hinunterwerfen, abwerfen*: अव निप दिवो अश्मानमुच्चा *RV.* 2, 30, 5. सृज्यदस्मा अव कृ निपङ्ग्याम् 4, 27, 3. अवनिपत्तर्क उत्कामिव द्योः 10, 68, 4. ततः कर्णो मरुचापं विकृष्या-भ्यधिकं तथा । अवनिपत् *MBh.* 4, 1917. शिर उत्तिप्य नागस्य पुनः पुन-रवानिपत् (beim Quirlen des Oceans) 1, 1126. सूत्रमस्त्रमवतिप्य मुनिव-स्त्राण्यवस्त कृ *R.* 2, 37, 7. अवनिप्त *heruntergeworfen* *Suṣr.* 1, 118, 1. *nach unten geschneilt* (näml. संधिमुक्त), eine bes. Form von Verrenkung 300, 8, 15. — 2) *heruntermachen, schmähen*: अवनिपद्वासुदेवम् *MBh.* 2, 1337. — 3) *gewähren*: को ह्यन्यप्रसादानो मुहदाम् — वृत्तिमर्कत्यवनेत्तुं तद-न्यः *MBh.* 13, 3030. — caus. *herabfallen machen*: श्रुतं कृपत्तं इह नावं चित्तिपन् *AV.* 18, 4, 12, 13. — Vgl. अवनेप *fg.*

— समव *fortschleudern*: जग्राह तामुत्तरवस्त्रदेशे जयद्रथस्तं समवानिप-त्सा *MBh.* 3, 15662.

— आ 1) *anwerfen*: फलम् — तरंगानितम् *PAṇġāt.* 263, 20. — 2) *nie- derwerfen, hinwerfen*: भूमावानिप्य कीचकम् *MBh.* 4, 460. 3, 442. 444. व-दुर्ज्ञो धनुःश्रेष्ठं बाहुभ्यामानिपद्भ्ये 4, 1426. (शिलापाम्) आनिप्य स्वेच्छ-या भनयति (वको जलचरान्) *PAṇġāt.* 51, 20. — 3) *mit einem Geschosse treffen*: वानराणां सुसंकुद्धः पार्श्वं केषाचिदानिपत् *R.* 6, 78, 5. — 4) *anzie- hen, zusammenziehen, in Zuckung setzen* *Suṣr.* 1, 255, 7. 254, 1. *an sich ziehen, entreissen, fortreissen, fortziehen, wegnehmen, entziehen*: स केरोषु परामृष्टो बलेन बलिनां वरः । आनिप्य केशान्वेगेन बाह्वैर्जग्राह पाण्ड-वम् || *MBh.* 4, 750. वासो बलादानिपन् (der Wind) *Bhāṭṭ.* 1, 50. *Megh.* 69. अग्रपादमानिप्य *Ragh.* 7, 7. आनिपंस्तरसा गिरीन् *Bhāṭ.* P. 6, 12, 28. मणौ विकृगमानिते *Vikr.* 143. अमृतमानिप्य जगाम *MBh.* 1, 1539. *Çāk.* 126, v. 1. मधूत्सवानितपौरलोकां गृहम् *Kathās.* 4, 35. स ददाति मनुष्येभ्यः स एवानिपते पुनः *MBh.* 13, 7528. कल्पान्ते चैव सर्वेषां स्मृतिमानिप्य ति-ष्ठति 943. ततस्तेजश्च चतुश्च सर्वप्राणभूतामपि । आनिप्य सकृत् सूयो द्यो-तते स्वेन तेजसा *R.* 4, 40, 65. उत्सवानितचित्त *Kathās.* 4, 110. मनः कर्म-भिरानितम् *Bhāṭ.* P. 2, 1, 18. रजस्तमोभ्याम् 20. द्विपौदार्यवर्णमहिमानित-चेतम् 8, 8, 9. तयोः — तेजसा वः । आनिप्ते तेजः 3, 16, 35. — 5) *hinausja-*